

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑΣ ΜΑΥΡΟ/ΠΡΑΣΙΝΟ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ
ΤΗΣ ΜΠΡΟΣΟΥΡΑΣ
ΟΙΚΟΦΑΣΙΣΜΟΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΟΛΙΚΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ

Με αφορμή αυτήν την πρώτη μας εκδήλωση-ανοιχτή κουβέντα, θεωρούμε σημαντικό να αναφέρουμε τους λόγους που μας οδήγησαν στην σύσταση αυτής της ομάδας και στις μετέπειτα δραστηριότητες μας. Ως άτομα που δεν βλέπουμε την αναρχία ανθρωποκεντρικά, δηλαδή σαν κάτι που ξεκινάει και τελειώνει στην ελευθερία του ανθρώπου και στον τερματισμό της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο, νιώσαμε την ανάγκη να δημιουργήσουμε μια ομάδα που να συμπεριλαμβάνει αυτά τα κάπως πεταμένα-στην-γωνία θέματα στην γενικότερη ατζέντα του αγώνα. Σε αυτό συνετέλεσε και το γεγονός πως ο αναρχικός χώρος έχει μεγάλη έλλειψη από έναν λόγο που να δημιουργεί προτάγματα απελευθέρωσης των μη-ανθρώπινων ζώων και της φύσης. Έτσι, με σκοπό όχι τον μονοθεματισμό αλλά τη διεύρυνση των προταγμάτων για ελευθερία, παλεύουμε για την ολική απελευθέρωση, εξαπολύοντας έναν πόλεμο προς όλα τα μέτωπα της εξουσίας, καθώς δε βρίσκουμε ούτε ηθικούς ούτε πολιτικούς διαχωρισμούς ανάμεσα στην εκμετάλλευση των ανθρώπων, των άλλων ζώων και της γης. Για εμάς όλα αυτά είναι μέρος της εξουσιαστικής δίψας για έλεγχο και επιβολή. Βασικό συστατικό της διαιώνισής της είναι η προγραμματισμένη δολοφονία δισεκατομμυρίων όντων για χάρη της παραγωγής, της προόδου και της ευημερίας του ανθρώπινου κόσμου. Όπως ακριβώς, εδώ και χιλιάδες χρόνια, υπάρχει η εκμετάλλευση και η δουλεία των ανθρώπων από τους εκάστοτε εξουσιαστές, έτσι λοιπόν, αυτοί οι ίδιοι εκμεταλλεύονται τα μη-ανθρώπινα ζώα και τη γη, βλέποντάς τα ως φυσικούς πόρους και πηγές ενέργειας, τροφής, ρουχισμού και διασκέδασης. Η μερική απελευθέρωση δεν μπορεί να λειτουργήσει καταλυτικά, μιας και δεν σταματάει την λειτουργία της εξουσίας. Μόνο με την καταστροφή κάθε εξουσίας θα μπορέσουμε να φτάσουμε στην ολική απελευθέρωση.

Μόνο αν ξεπεράσουμε τη σάπια αντίληψη του ανθρωποκεντρισμού και τη παραδοσιακή μαρξιστική επιστημονική-υλιστική αντίληψη για το κόσμο τότε θα σταματήσουμε να εθελotuφλούμε και να διαχωρίζουμε αγώνες, δικαιολογώντας τη βαναυσότητα του ανθρώπινου είδους απέναντι στα άλλα ζώα και στη γη. Η εξουσία είναι μία και δε μπορούμε να τη κομματιάσουμε και να τη τοποθετήσουμε σε γυάλες και δοχεία, σπάζοντας αυτά που μας συμφέρουν και κρύβοντας τα άλλα σε μακρινά ντουλάπια στις αποθήκες, ώστε να μην τα βλέπουμε. Επειδή οι χώροι βασανισμού των μη ανθρώπινων ζώων (εργαστήρια πειραμάτων, κρεατοβιομηχανίες...) δε βρίσκονται σε κοινή θέα δε σημαίνει ότι απενεχοποιούμαστε με τη χρήση των αντίστοιχων προϊόντων τους. Η άγνοια δεν μετράει πλέον σαν δικαιολογία, μιας και όλοι γνωρίζουν το τεράστιο ρόλο που έχει για την εξουσία και τον καπιταλισμό η ιδιοκτη-

σία και εκμετάλλευση της γης και των όντων της. Όταν μιλάμε για τη καταστροφή κάθε εξουσίας και για τη λευτεριά όσων είναι στα κελιά, δε μπορούμε να μιλάμε μόνο για το ανθρώπινο είδος. Κάνοντάς το αυτό, λειτουργούμε διαχωριστικά και εξουσιαστικά απέναντι στα άλλα είδη και στη φύση. Δεν είμαστε το μόνο είδος που υποφέρει και πασχίζει για την ελευθερία του. Ο διαχωρισμός των ειδών είναι ίδιος με τον διαχωρισμό των φυλών, των φύλων και των τάξεων. Όταν συνειδητοποιήσουμε πως δεν είμαστε μόνοι μας στο κόσμο, πως υπάρχει η ανάγκη, τώρα περισσότερο από ποτέ, ο πολύμορφος αναρχικός αγώνας να διευρυνθεί και να παλέψει για την ολική απελευθέρωση χωρίς συμβιβασμούς δηλαδή τη καταστροφή κάθε εξουσίας και εκμετάλλευσης απ' όπου κι αν προέρχεται και όπου κι αν καταλήγει, τότε μόνο θα μπορέσουμε να μιλήσουμε για την αναρχία και την απελευθέρωση με αληθινούς όρους.

ΠΡΑΣΙΝΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ-ΠΡΑΣΙΝΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Ο καπιταλισμός είναι ένα στυγνό οικονομικό σύστημα, όπου όλες οι σχέσεις είναι διαμεσολαβημένες από την ιδιοκτησία και το χρήμα. Μπορούμε, λοιπόν, να αναλογιστούμε τί μπορεί να σημαίνει αυτή η πολυσυζητημένη πράσινη ανάπτυξη-πράσινος καπιταλισμός.

Καθημερινά δεχόμαστε καταιγισμό από "πράσινες" εικόνες, εταιρείες να "σκίζονται" για τη διάσωση της φύσης και κάποιες για τα δικαιώματα των ζώων. Παντού σου λένε το γιατί να ανακυκλώνεις-καταναλώνεις. Μία καλοστημένη φάρσα της "οικολογικής ζωής", λαμπτήρες οικολογικοί, οικολογικά αυτοκίνητα¹, καλλυντικά χωρίς βασανισμό ζώων², οικολογικά απορρυπαντικά ρούχων³, ανακύκλωση και ου το καθεξής. Πίσω από το οικολογικό αυτοκίνητο όμως τί κρύβεται; Μία ολόκληρη βιομηχανία, καινούργια, που στήθηκε για τα συμφέροντα του νέου πράσινου καπιταλισμού (και ας μας λένε ότι χρησιμοποιούν οικολογικά φίλτρα στα εργοστάσια). Όλη αυτή η πράσινη ζωή στήθηκε για να καλύψει στους καταναλωτές τα κενά των υποτιθέμενων οικολογικών ανησυχιών τους, που προκλήθηκαν από τη καταστροφή της γης. Έτσι, λοιπόν, εναποθέτονται οι ευθύνες αυτών των καταστροφών με ένα περίτεχνο τρόπο στους καταναλωτές. Αν ζεις, λοιπόν, "οικολογικά" θα βάλεις

---

1. Τα καύσιμα για αυτό το οικολογικό αυτοκίνητο προέρχονται από πράσινη εταιρεία και αυτά. Ας παραδειγματιστούμε με την shell, που εκμεταλλεύεται το 80% μίας περιοχής ιδιαίτερων εδαφών στον αμαζόνιο, όπου ζουν πολλά ζώα που απειλούνται με εξαφάνιση, καλλιεργώντας ατελείωτες εκτάσεις γης για βιοκαύσιμα.

2. Τα body shop, που έχουν οργανώσει γιγαντιαίες καμπάνιες ενάντια στα πειράματα με ζώα, είναι θυγατρική εταιρεία της loreal, μία από τις πιο ενεργές εταιρείες στις ζωτομέες για τον ανθρώπινο καλλωπισμό.

3. π.χ. τα planet της εταιρείας Rolco, που ενώ πλασσάρονται ως πιο φιλικά προς το περιβάλλον και τη γη, η Rolco κάνει πειράματα σε ζώα.

το λιθαράκι σου στη διάσωση της γης όπου όλοι μαζί “ισότιμα” καταστρέφουμε. Έτσι, αν απλά μία μέρα το χρόνο σβήνουμε όλοι την ίδια ώρα τα φώτα μας, έχουμε κάνει το χρέος μας απέναντι στη γη και μπορούμε να κοιμόμαστε ήσυχοι. Το εκάστοτε κράτος και οι εταιρείες του όμως συνεχίζουν να ρυπαίνουν να ρουφάνε τη γη και να την αποστραγγίζουν.

Δε μπορεί να υπάρξει “καλός” καπιταλισμός καθώς ούτε “καλή” εκμετάλλευση, σκοπός είναι το κέρδος και δε μας πείθουν με διαφημιστικά τερτίπια. Το ίδιο σάπια και βαριά είναι η βιομηχανία τους πίσω από τις πράσινες ταμπέλες που τη χρωματίζουν.

Δε βλέπουμε τους εαυτούς μας σαν σωτήρες της γης και των ζώων αλλά τα τοποθετούμε δίπλα, μαζί, σαν ολότητα. Η ελευθερία είναι μία και σαν τέτοια πρέπει να την αντιμετωπίζουμε, ολική απελευθέρωση για τα ανθρώπινα και μη ζώα και τη γη σαν σύνολο, σεβασμός στη ζωή, ώσπου η εκμετάλλευση και οι σχέσεις εξουσίας να εξαλειφθούν. Γιατί μέχρι να παρουσιαστεί η ελευθερία σε όλο της το μεγαλείο, θα είμαστε όλοι δέσμιοι. Για τους λόγους αυτούς, για εμάς, δε τίθεται κανένας συμβιβασμός ενός λιγότερο βάναυσου καπιταλισμού, πιο “πράσινου” και με λιγότερη (νόμιμη) εκμετάλλευση. Ενός καπιταλισμού, που θα εκμεταλλεύεται τη γη “οικολογικά” και θα βασανίζει τα ζώα στα σφαγεία λιγότερο και με πιο ανώδυνους τρόπους θανάτωσης. Ούτε βέβαια με κάποιο είδος στείρου φιλοζωισμού, που βλέπει τα ζώα σαν δευτερεύοντα όντα, που πρέπει να κρίνουν οι άνθρωποι για αυτά. Τα διαχωρίζει αλλά τα αγαπάει και θέλει να περνάνε καλά στο υπάρχον σύστημα, μεταρρυθμίζοντας νόμους και παζαρεύοντας για να υποφέρουν λιγότερο.

ΦΙΛΟΖΩΙΑ-ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ

Μετά την άνοδο του “πράσινου καπιταλισμού” και της “πράσινης ανάπτυξης”, τη τελευταία δεκαετία στην Ελλάδα, παρατηρούμε μία ολοένα αυξανόμενη “οικολογική συνείδηση” στους Έλληνες¹. Πίσω, βέβαια, από αυτό το προσωπείο κρύβονται τα όποια οικονομικά-πολιτικά συμφέροντα του καθενός που προπαγανδίζει αυτήν την οικολογία.

Υπάρχουν πολλών ειδών οικολόγοι-φιλόζωοι (μία ορολογία που δε την αποδεχόμαστε για αυτοχαρακτηρισμό), με τους οποίους έχουμε

---

1. ανακύκλωση σκουπιδιών, μεγάλη προώθηση-διαφήμιση των βιολογικών προϊόντων παρόλο που οι τιμές τους είναι αναντίστοιχες με το μέσο εισόδημα του καταναλωτή, το ευρωπαϊκό πρότυπο με ειδικούς κάδους και σακούλες και μπάτσους να επιβάλλουν πρόστιμα για τις ακαθαρσίες των σκύλων, χρήση οικολογικών λαμπτήρων, κομποστοποίηση, χυτα-χυτυ, φωτοβολταϊκά-ανεμογεννήτριες και άλλες εναλλακτικές μορφές ενέργειας, κλπ. που όλα αυτά έχουν την αντίστοιχη διατάραξη του οικοσυστήματος, τη μόλυνση του περιβάλλοντος κá.

πολλές διαφορές καθώς οι περισσότεροι χρησιμοποιώντας επικοινωνιακά τρικ επιλέγουν με έννομους και εξουσιαστικούς τρόπους να προωθήσουν την οικολογία-φιλοζωία έχοντας ως τελικό στόχο τη δικιά τους αυτοπροβολή και το δικό τους συμφέρον. Ενώ εμείς μιλάμε για την Ολική Απελευθέρωση ανθρώπινων και μη ζώων ενάντια σε εξουσιαστικές λογικές-πρακτικές από άνθρωπο σε ζώο και από άνθρωπο σε άνθρωπο.

Τα τελευταία χρόνια βλέπουμε φιλοζωικές οργανώσεις παντού. Οι συγκεκριμένες θίγουν πολλά ζητήματα, για τα οποία δεν υπήρχε ενημέρωση παλιότερα, κάνουν καταγγελίες και δημοσιεύουν τις άθλιες συνθήκες σε καταφύγια ζώων-κυνοτροφεία, περιθάλλπουν αδέσποτα ζώα, εναντιώνονται στις αγοραπωλησίες ζώων στα pet shop και μαζεύουν υπογραφές για τη κατάργησή τους, κá. Όλα αυτά επαγρύπησαν πολλούς πολίτες, που τους ενδιέφερε το ζήτημα, να ενεργοποιηθούν και να δράσουν. Μέχρι εδώ όλα καλά καθώς όλα αυτά τα ζητήματα ήταν άγνωστα μέχρι πριν λίγα χρόνια. Με τα δικά τους μέσα, όπως εκφράζεται εξάλλου ο καθένας, αγωνίζονται υπέρ των δικαιωμάτων των ζώων και κατά της περιβαλλοντικής καταστροφής. Όμως όλα αυτά λειτουργούν κάτω από μία ανθρωπιστική οπτική με μία επίκληση στο συναίσθημα. Γιατί οι ίδιοι που αγωνίζονται υπερασπιζόμενοι όλα τα παραπάνω, τάσσονται υπέρ των εκτρώσεων των αδέσποτων (και όχι μόνο) δηλαδή την ανθρώπινη παρέμβαση στην αναπαραγωγή και εξέλιξη αυτών. Η δικαιολογία είναι καθαρά συναισθηματική γιατί από τη μία "γεμίζουμε" αδέσποτα, των οποίων η τύχη είναι άγνωστη και συνήθως κακή και από την άλλη υποστηρίζουν ότι η στείρωση αποτρέπει σε μετέπειτα αρρώστιες και ταλαιπωρίες γενικά. Επίσης προωθούν πολύ τη τοποθέτηση μικροτσιπ στο οικόσιτο ζώο έτσι ώστε σε περίπτωση που χαθεί ή εγκαταληφθεί, ο ιδιοκτήτης του θα βρεθεί αμέσως. Έτσι, όπως και η πρόταση για τους ανθρώπους για κατ'οίκον περιορισμό με το γνωστό "βραχιολάκι", και σε αυτή τη περίπτωση θα υπάρχει μία συνεχής παρακολούθηση και έλεγχος στα ζώα και κατ'επακολούθηση ένα 'φακέλωμα' των ιδιοκτητών. Αυτό έρχεται να προστεθεί μέσα στο μοντέλο της "καθαρής πόλης" με βάση τα πρότυπα άλλων χωρών της Ε.Ε. Ένα πρότυπο μίας "στερωμένης" πόλης, όπου όλα θα είναι ελεγχόμενα, οι δρόμοι καθαροί, τοίχοι βαμμένοι καθαροί, το λιγοστό πράσινο καθαρό, κανένα αδέσποτο ζώο στους δρόμους και όλα αυτά ανάμεσα στις αποπνικτικές γκρίζες πολυκατοικίες (τι ειρωνία;!) και ανάμεσα στην αποπνικτική απ'το καυσαέριο ατμόσφαιρα. Ένα παράδειγμα αυτής της πόλης, που προωθούνταν πολύ, ήταν το 2004 πριν τους ολυμπιακούς αγώνες όταν ξαφνικά εξαφανίστηκαν τα περισσότερα αδέσποτα ζώα από το κέντρο της Αθήνας. Επίσης, μη ξεχνάμε την υπόθεση με την εξαγωγή 102 σκυλιών από την Ελλάδα στην Ανκόνα της Ιταλίας, όπου αναμειγμένη ήταν η Ζ.Ο.Ε.Σ. (ζωοφιλική ομάδα εθελοντών σαλαμίνας πατρών). Η συγκεκριμένη οργάνωση, λοιπόν, ήταν μπλεγμένη σε εξαγωγ-

γές και σε λαθρεμπόριο αδέσποτων ζώων. Κάποιες 'φιλοζωικές' οργανώσεις έχουν άλλου είδους προθέσεις.. Εμείς διακρίνουμε τους εαυτούς μας από αυτού του είδους τις λογικές και τις απαιτήσεις των οργανώσεων και τις αντίστοιχες πρακτικές της εξουσίας γιατί είμαστε πολιτικά σκεπτόμενα όντα και αντιμετωπίζουμε τα ζώα ισάξια μ'εμάς. Γι' αυτό και θέλουμε να έχουν την ελευθερία που αποζητάμε και παλεύουμε και για τους ίδιους μας τους εαυτούς χωρίς βασανιστήρια, χωρίς φυλακές, χωρίς εξουσιαστές...

Ένα άλλο ρεύμα που υπάρχει τελευταία είναι οι αριστεροί οικολόγοι. Μέσα από τη κομματική τους ταμπέλα θέτουν επερωτήσεις στη βουλή και προωθούν τους προβληματισμούς τους και τις ανησυχίες τους για την αυξανόμενη περιβαλλοντική μόλυνση κλπ. Τους βλέπουμε σε πρωταγωνιστικό ρόλο να συμπαραστέκονται και να συμμετέχουν στον αγώνα στις Σκουριές, να πλασάρουν ένα οικολογικό ευρωπαϊκό μοντέλο αλλά και με αυτά τα μέσα τελικός τους στόχος είναι η ψηφοθηρία. Ένα ζωντανό παράδειγμα, περίπου το 2000 στη Μεσσηνία η Π.Ο.Τ.Α. (περιοχή ολοκληρωμένης τουριστικής ανάπτυξης) προσπαθεί να επιφέρει πολλές επενδυτικές αλλαγές (ξενοδοχειακή μονάδα, γήπεδο του γκολφ..) οι οποίες έχουν άσχημες επιπτώσεις στο φυσικό τοπίο, στη χλωρίδα, τη πανίδα, στη διατάραξη του οικοσυστήματος κλπ. Τα τότε αριστερά κόμματα (Συν-Σύριζα), που τόσο πονάνε για το περιβάλλον και τα ζώα, στάθηκαν βασικοί υποστηρικτές του έργου, επαινώντας τον επενδυτή (εφοπλιστής Κωνσταντακόπουλος) και έκριναν θετική την υλοποίηση του έργου για την ανάπτυξη της Μεσσηνίας. Το Κ.Κ.Ε. από την άλλη δε ψήφισε το σχέδιο αυτό και τόνισε ότι αυτό το έργο δε θα φέρει ανάπτυξη στη περιοχή και ότι θα προτιμούσε όλες αυτές οι ανέσεις που προσφέρει η συγκεκριμένη ξενοδοχειακή μονάδα να ήταν στα χέρια της εργατικής τάξης που δουλεύει για να το κατασκευάσει!! Ένα ακόμη τρανό παράδειγμα, όπου γίνεται πεδίο γελοίων ψηθοθηρικών αντεγκλίσεων, είναι η παραγωγή της γούνας στη Καστοριά. Με αφορμή την Έκθεση Γούνας που οργανώθηκε στο εκθεσιακό κέντρο Metropolitan Exro της Αθήνας, στο διάστημα 26-29 Μαρτίου, ο Θέμης Δημητρακόπουλος (Μέλος της Γραμματείας του Τμήματος Οικολογίας και Περιβάλλοντος του ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ) με ένα άρθρο του ζητούσε να μπει «άμεσα φρένο στην ίδρυση νέων και στην επέκταση των υφιστάμενων μονάδων εκτροφής γουνοφόρων καθώς και στην επιδότηση κάθε δραστηριότητας που σχετίζεται με το γουνεμπόριο» καθώς και το τερματισμό τους. Οι ίδιοι οι σύντροφοί του, η τοπική Ν/Ε Καστοριάς του ΣΥΡΙΖΑ, του απάντησαν ότι τα τοπικά στελέχη τους έχουν δώσει μάχες για τον κλάδο, είτε ως γουνεργάτες είτε ως επιχειρηματίες. Επίσης, ότι «στέκονται αρωγοί στους Καστοριανούς που δραστηριοποιούνται στον κλάδο και ότι, εν τέλει, δεν υπάρχει καμία ανθρωπογενής δραστηριότητα που να μην επιδρά στο ευρύτερο οικοσύστημα»!! Τα παραδείγματα μιλούν από μόνα τους...

Βλέπουμε την αριστερά, λοιπόν, να προσπαθεί να αναπτύξει μία έντονη και σημαντική οικολογική προβληματική, να “εμποδίσει” την αυξανόμενη καταστροφή και εκμετάλλευση της γης και της φύσης, τα πειράματα σε ζώα... πράγμα δύσκολο γιατί όσο η κεφαλαιακή σχέση παραμένει κυρίαρχη, ο οικονομισμός επικρατεί στη πολιτική και το κράτος με τους μηχανισμούς του συνεχίζουν να έχουν το κύριο και καθοριστικό ρόλο στη διαχείριση της περιβαλλοντικής κρίσης, το ζήτημα αυτό (περιβαλλοντικό) θα παραμένει ένα πιόνι στη φιάστα των οικονομικών σχέσεων. Όλη αυτή η περιβαλλοντική κρίση δημιουργεί μία στροφή προς το “ατομικό” και το “ιδιωτικό” και επικρατεί μία “απολιτίκ” τάση απέναντι στο ζήτημα. Αυτό είναι καθαρά εγωκεντρικό-ανθρωποκεντρικό καθώς αυτή η τάση τα βλέπει όλα από τη δικιά του οπτική με βάση το συμφέρον ανα περίπτωση. Οι σχέσεις αριστεράς-οικολογίας είναι προβληματικές καθώς ο ρόλος τους δε μπορεί να περιορίζεται σε μία Αριστερά με μία μικρή οικολογική πινελιά ούτε σε μία οικολογία με πολιτικές ευαισθησίες. Όλοι αυτοί οι άθλιοι, λοιπόν, που διατυμπανίζουν την οικολογία τους, ξεπουλάνε το τομάρι τους από τη μία στιγμή στην άλλη πάνω στη πλάτη της φύσης και των ζώων.

ΟΙΚΟΦΑΣΙΣΜΟΣ

Κατά την άποψή μας η οικολογική αφέλεια και η γενικόλογη οικολογική ευαισθησία αποτελεί μία τελματώδη στάση απέναντι στο περιβαλλοντικό ζήτημα, που μπορεί να αποβεί μοιραία. Αυτό γιατί στη πραγματικότητα οι οικολογικές ιδέες διαθέτουν ένα σημαντικό ιστορικό διαστρέβλωσης και υποταγής στην υπηρεσία του φασισμού από την εποχή του τρίτου ράιχ. Το ναζιστικό κόμμα από νωρίς ανέπτυξε και ενίσχυσε ένα μυστικιστικό και ρομαντικό οικολογικό ρεύμα, το οποίο γρήγορα ενέταξε στις ιμπεριαλιστικές βλέψεις και στην εξάπλωση της γερμανικής γης. Φυσικά επρόκειτο για ένα ψευδή οικολογικό λόγο και μία κατ’επίφαση περιβαλλοντική ανησυχία. Η προστασία της φύσης γι’αυτούς συνεπαγόταν αυθαίρετα μία περιβαλλοντική καθαρότητα συνδυασμένη αναγκάως με την φυλετική. Η τελευταία μαζί με τον ευγονισμό που το κόμμα προέτασσε περίτρανα συναντούσε σαφώς ως εμπόδιο τους “παρίες εβραίους”. Αναλυτικότερα, επικρατούσα εκείνη την εποχή υπήρξε μια αντι-αστική διάθεση, μια στροφή προς το αγροτικό περιβάλλον και μια εθνικιστική λατρεία της περιφέρειας. Ο γερμανικός λαός επεδίωξε εντόνως να εξαγνύσει την επιλογή του αυτή από τους παρείσακτους εβραίους, οι οποίοι για αυτόν ενσάρκωναν μια συνωμοσία της βιομηχανοποίησης και μια αναυθαιντικότητα ως προς τη γη. Η ίδρυση της “πράσινης πτέρυγας” του ναζιστικού κόμματος έδωσε μεγαλύτερη ώθηση στο έργο των ναζί. Ανέλαβε ένα ευρύ φάσμα από περιβαλλοντικά νομοθετήματα και διατάγματα τα οποία εμβάθυναν και ριζοσπαστικοποίησαν το αποτρόπαιο πρόταγμα της ρατσιστικής βίας και μίσους

τους. Η πράσινη πτέρυγα αφορμώντας από μία περιβαλλοντική θεωρία προσφιλή στο γερμανικό λαό, κατάφερε να αποκτήσει ψευδοθεμέλια για τις αιμοδιψείς γενοκτονίες που πραγματοποίησε. Όλα αυτά φυσικά στο όνομα του επίσημου δόγματός τους : “αίμα και γη”.

Οι Έλληνες νεοναζί δεν θα μπορούσαν να αφήσουν ανεκμετάλλευτο το ευφυές σχέδιο των ιδεολογικών προγόνων τους. Έτσι ως άξιοι εκπρόσωποι του φασισμού στην Ελλάδα, η χρυσή αυγή υιοθέτησε αυτό το “αγνό” οικολογικό ενδιαφέρον. Στόχος τους φυσικά είναι ο συνδυασμός της οικολογίας με τον υποβόσκων εθνικισμό έτσι ώστε το όλο ζήτημα να βρίσκει απήχηση σε ανθρώπους που δεν θεωρούν τον εαυτό τους απαραίτητα φασίστα. Παρακολουθούμε, λοιπόν, εδώ και μερικά χρόνια αυτήν την εμετική τους προσπάθεια για εμπλοκή σε ζητήματα της φύσης και των ζώων και μία κίβδηλη δραστηριοποίησή τους στον τομέα που οι ίδιοι επέλεξαν να ονομάσουν “πράσινη πτέρυγα”.

Τέλος, αυτό που θεωρούμε αναγκαίο είναι να διευκρινίσουμε τη θέση μας ως προς το οικολογικό ζήτημα και σαφώς να διακριθούμε από κάθε αισχρή φασιστολογία. Οφείλουμε να γνωρίζουμε πως η οικολογική κρίση εντάσσεται στο σαθρό κοινωνικό σύστημα, σε μία παράλληλη κοινωνία που επιτρέπει να διαρρέεται από εθνικιστικούς λόγους. Απαιτείται η άμεση καταστροφή του παρόντος κοινωνικού-οικονομικού συστήματος και όχι η αναδιάρθρωσή του με άλλους νόμους και κανόνες καθώς και η αναθεώρηση των σχέσεων ανθρώπου-φύσης. Αυτό που προτάσσουμε είναι η αναγκαιότητα της πολιτικοποίησης της οικολογίας σε αντικαπιταλιστικά και αντιιεραρχικά πλαίσια. Ο αγώνας για την ολική απελευθέρωση της φύσης και των μη ανθρώπινων ζώων δε πρέπει να διακρίνεται από τον αγώνα της κοινωνικής απελευθέρωσης γιατί είμαστε ενάντια σε κάθε είδους εξουσιαστικές λογικές και πρακτικές, ενάντια σε κάθε μορφή εκμετάλλευσης. Δεν αποτελούμε καμία πράσινη πτέρυγα ή κάποιο ρεύμα-τάση. Είμαστε αναρχικοί και πράττουμε με βάση την αλληλεγγύη, την αλληλοβοήθεια, τη πολυμορφία, τη συνύπαρξη και παλεύουμε για μία ζωή με αξιοπρέπεια και όχι για επιβίωση.

ΜΙΑ ΕΙΚΟΝΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Στην Αγγλία, στη Γαλλία, και στη Γερμανία, ο αγώνας για την υπεράσπιση και την απελευθέρωση των ζώων είναι ενεργός εδώ και αρκετά χρόνια. Αλλά, σε κάθε μία από αυτές τις χώρες, ο αγώνας έρχεται αντιμέτωπος με τον φασισμό.

Υπάρχουν δύο σενάρια:

1 - Τα ακροδεξιά κόμματα χρησιμοποιούν το ζήτημα της υπεράσπισης των ζώων για να απλώσουν το μήνυμα του μίσους τους.

2 - Το κίνημα για την απελευθέρωση των ζώων μολύνεται από φασίστες.

{1} Αυτό το διάστημα στη Γαλλία, γίνεται μια μεγάλη καμπάνια από την ακροδεξιά στην κατεύθυνση του κινήματος της υπεράσπισης και απελευθέρωσης των ζώων.

Αυτή η καμπάνια ξεκίνησε κανονικά, έπειτα από αιτήματα των πολιτών για τη τοποθέτηση των πολιτικών πάνω στο ζήτημα της βαναυσότητας των ζώων, πριν από τις εκλογές του 2012. Δεξιά κόμματα, όπως το Εθνικό Μέτωπο, ανταποκρίθηκαν σε αυτό το αίτημα. Οι ομιλίες τους ασχολούνται μόνο με τον 'χαλάλ' τρόπο σφαγής, δηλαδή τη σφαγή των ζώων με τον παραδοσιακό γαλλικό τρόπο - χωρίς αναισθητικό. Είναι μία νέα στρατηγική για να προπαγανδίσουν τις ρατσιστικές τους ιδέες.

{2} Πράγματι, η κατάσταση είναι ιδιαίτερα ενοχλητική σχετικά με τα ζητήματα του αγώνα για τα ζώα, ο οποίος είναι μολυσμένος από ρατσιστικές, ομοφοβικές και φασιστικές δραστηριότητες και ανάλογη παρουσία ομάδων.

Αυτή η κατάσταση μπορεί να έχει διάφορα αίτια:

A) Ο αγώνας για το ζήτημα των ζώων δεν υπάρχει καθόλου στους αντικαπιταλιστές, αναρχικούς ή αντιφασίστες ακτιβιστές, δίνοντας έτσι ελεύθερο χώρο για την διανομή αυτών των αηδιαστικών φασιστικών ιδεών, χωρίς μία ολική και δυναμική απάντηση.

B) Ένα μεγάλο κομμάτι αυτού του αγώνα γίνεται για την υπεράσπιση των ζώων και όχι για την απελευθέρωση των ζώων, διαχωρίζοντάς τον έτσι, σε έναν μη-πολιτικό αγώνα, με αποτέλεσμα αυτό να οδηγεί στην αποδοχή, χωρίς κανένα πρόβλημα, την παρουσία, την υποστήριξη και την χρηματοδότηση από όλους. Όλα πρέπει να γίνονται και να εξετάζονται με μοναδικό στόχο την υπεράσπιση των μη-ανθρώπινων ζώων.

Επίσης, κατηγορούμε και τους ανθρώπους που λένε 'πρώτα απ' όλα οι άνθρωποι', ενώ δε γνωρίζουν για το ζήτημα των ζώων, καθώς πολλοί από μας ακόμα σκεφτόμαστε πως 'πρώτα απ' όλα τα ζώα'!

Ο αγώνας μας για τα ζώα δεν πρέπει να είναι αποκλειστικός γιατί αφορά τους πάντες. Και ο άνθρωπος είναι ζώο! Το να αγωνίζεσαι για το ζήτημα των ζώων, σημαίνει να αγωνίζεσαι για την ισότιμη μεταχείριση όλων των συναισθανόμενων όντων. Και τα ανθρώπινα και τα μη-ανθρώπινα ζώα.

Ο ρατσισμός είναι η έκφραση του διαχωρισμού των ζώων και των ανθρώπων πάνω σε ηλίθιες υποκειμενικές ιδέες. Ο ρατσισμός δεν είναι πολιτική πεποίθηση καθώς υπάρχει σε όλα τα κόμματα και τις πολιτικές πλευρές (δεξιά και αριστερά). Ο ρατσισμός είναι μορφή διαχωρισμού - ο ίδιος διαχωρισμός που γίνεται απέναντι στα ζώα για τα οποία προσπαθούμε να δράσουμε για την υπεράσπιση τους - ο ίδιος τύπος διαχωρισμού που υπάρχει και για τις γυναίκες με τον σεξισμό και για τους ομοφυλόφιλους με την ομοφοβία.

Αυτό δεν σημαίνει την εμφάνιση του σε πολιτικές πεποιθήσεις ή στην προσκόλληση του σε οποιοδήποτε κόμμα! Αλλά το να δρας πάνω στην πολιτική, είναι το αληθινό της νόημα.

Μερικοί ακτιβιστές λένε πως 'το ζώο δεν ενδιαφέρεται αν ο άνθρωπος που το σώζει είναι ρατσιστής, σεξιστής, ή ομοφοβικός'. Αυτή η άποψη ευτελίζει και αναπαράγει τους διαχωρισμούς πως κάποιοι άνθρωποι ακόμα υποφέρουν. Αλλά ειδικότερα, παραμένει ένα εσφαλμένο επιχείρημα μιας πολεμικής πεποίθησης. Όντως, η μαχητική παρέμβαση για τον αγώνα των μη ανθρώπινων ζώων, δεν είναι μόνο το να σώσεις μερικά ζώα ανάμεσα από τα δισεκατομμύρια που το χρειάζονται, αλλά είναι και η επιθυμία να αλλάξουμε τις νοοτροπίες ώστε κανείς πια να μην χρειάζεται να σώζει ζώα.

Πάντως, πολλοί άνθρωποι δεν είναι ακόμα 'ευαίσθητοι' προς το μήνυμά μας, ενώ την ίδια στιγμή, σε μεγάλη τους πλειοψηφία, καταδικάζουν τον ρατσισμό, τον σεξισμό και την ομοφοβία. Γι' αυτό πρέπει να καταδικάσουμε και εμείς αυτούς τους διαχωρισμούς, ανοίγοντας τις αξίες του σεβασμού των ζώων σε αυτούς τους ανθρώπους. Δικαίως ισχυρίζονται πως οι ακτιβιστές του ζητήματος των ζώων βάζουν τα ζώα πρώτα απ' όλα, ενώ πιστεύουν πως τα σλόγκαν τύπου 'οι άνθρωποι πάνω απ' όλα' δεν έχουν απήχηση στον λόγο μας.

Κάθε ένας έχει σεβαστά αλλά ατελή επιχειρήματα και απόψεις γιατί είναι ένας παγκόσμιος αγώνας για την ηθική του σεβασμού για όλα τα ευαίσθητα όντα. Οι νοοτροπίες δε μπορούν να εξελιχθούν, διαχωρίζοντας τους ισχυρισμούς της κοινωνίας με κακές βάσεις επειδή αναπόφευκτα θα είναι αντιθετικοί και μετά θα περιφρονούνται ή θα δυσφημούνται (όπως συμβαίνει επί του παρόντος). Αυτό το διαπιστωμένο γεγονός θα μείνει έτσι, εφ' όσον οι ακτιβιστές υπέρ των ζώων δε λάβουν υπόψην αυτή τη πτυχή.

Ο ισχυρισμός της ηθικής είναι ο μόνος τρόπος για να ανοίξουν τα πνεύματα του μεγαλύτερου αριθμού των ανθρώπων.

Ακόμα και να αληθεύει ότι οι ακτιβιστές υπέρ των ζώων δεν είναι τόσοι πολλοί, είναι απαραίτητο να διαχωρίζονται και πάλι από αυτό το ασυνεπές κίνημα, δίνοντάς του πραγματικές και θεμελιώδεις ηθικές βάσεις. Για παράδειγμα, στη Γερμανία και στην Αγγλία υπάρχουν 2 κινήματα υπέρ των ζώων : το ένα είναι λίγο-πολύ ρατσιστικό ανοιχτά και το άλλο ριζικά ενάντια στο πρώτο. Το καθένα από αυτά κάνει τις δικές του ενέργειες ξεχωριστά, χωρίς ποτέ να ενώνονται. Αυτό συμβαίνει σιγά-σιγά στη Γαλλία. Ο αγώνας υπέρ των ζώων έχει αρχίσει να χωρίζεται σε 2 : από τη μία η προστασία των ζώων από «τους φίλους της γάτας...» και τους φασίστες και ο αγώνας για την υπεράσπιση και την απελευθέρωση των ζώων από την άλλη, ένας αντισπισιστικός αγώνας.

Αναγνωρίζουμε τους εαυτούς μας στον αγώνα, ενάντια σε όλες τις μορφές των διακρίσεων και των κυριαρχιών, που βασίζεται στη φυσι-

κή εμφάνιση, στη διανοητική ικανότητα, στην εθνική ή κοινωνική προέλευση, την ιθαγένεια, το φύλο, την σεξουαλική επιλογή ή το είδος, με τον σεβασμό του καθενός (αθρώπινου ή μη ζώου) και της βιοποικιλότητας. Δε συμβιβαζόμαστε με πρόσωπα ή οργανώσεις αντίθετες στις αρχές μας (όπως ενώσεις, σωματεία, πολιτικά κόμματα, ιδρύματα, θρησκείες, αιρέσεις, άλλα δίκτυα, μέσα μαζικής ενημέρωσης).

ΟΡΙΣΜΟΣ

Ο αντισπισισμός είναι ένα κίνημα που χρονολογείται από το 1970, το οποίο ισχυρίζεται ότι το είδος, στο οποίο ανήκει ένα ον, δεν είναι σχετικό ηθικό κριτήριο να αποφασίζει σχετικά με το τρόπο που πρέπει να αντιμετωπίζει αυτόν-ήν-ό καθώς και τα δικαιώματα που θα πρέπει να του-της χορηγηθούν. Ο αντισπισισμός αντιτίθεται στον ανθρωπισμό (ο οποίος τοποθετεί την ανθρώπινη φυλή πάνω από όλες τις άλλες), στη κακομεταχείριση αλλά επίσης και στην εκμετάλλευση (χειρισμό) και στη κατανάλωση των ζώων από τα ανθρώπινα όντα.

Η λέξη «σπισισμός» εισήχθη το 1970 από τον άγγλο Richard Ryder και επαναλαμβάνεται το 1975 από τον φιλόσοφο Peter Singer.

Ο σπισισμός ορίζεται ως μία μορφή διακρίσεων σχετικά με το είδος, που τοποθετείται παράλληλα με όλες τις μορφές της κυριαρχίας, όπως τον ρατσισμό (διακρίσεις όσον αφορά τη φυλή) ή τον σεξισμό (διακρίσεις όσον αφορά το είδος). Πρακτικά, σύμφωνα με τον αντισπισισμό, αυτή η ιδεολογία δικαιολογεί και επιβάλλει την εκμετάλλευση και τη χρήση των ζώων από τα ανθρώπινα όντα, που δε θα γινόταν δεκτή αν τα θύματα ήταν ανθρώπινα. Τα ζώα μεγαλώνουν και εκτρέφονται για να μας προμηθεύσουν με κρέας, αλιεύονται για τη κατανάλωσή μας, χρησιμοποιούνται ως αντικείμενα πειραμάτων για τα επιστημονικά μας συμφέροντα, εκδιώκονται για την ικανοποίηση των χόμπυ μας. Έτσι, σύμφωνα με τον αντισπισισμό, ο σπισισμός είναι μία κατακριτέα ιδεολογία και ένα κίνημα για την απελευθέρωση των ζώων είναι απαραίτητο για να εξαλείψει αυτού του είδους τις διακρίσεις και τους διαχωρισμούς.

ΕΣΟ-ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

Το καπιταλιστικό σύστημα είναι ο πρώτος υπεύθυνος για την οικολογική κρίση που βιώνουμε. Η κινητήρια δύναμη του καπιταλισμού είναι η άντληση κέρδους και η καπιταλιστική συσσώρευση, αναγκαία για την ανάπτυξη. Ο καπιταλισμός είναι που εφηύρε τα προϊόντα "με ημερομηνία λήξης" προκειμένου να καταναλώνουμε και να πετάμε περισσότερα, λεηλατεί τους φυσικούς πόρους του Βορρά και του Νότου. Δεδομένης της επίγνωσης των περιβαλλοντικών καταστροφών από

τον πληθυσμό, οι καπιταλιστές ανακάλυψαν μια νέα απάτη, το πώς να μετατρέψουν την πράσινη καπιταλιστική οικολογία σε κερδοφόρο εμπόριο.

Προσπαθούν να μας πείσουν ότι θα εξαλείψουν την πείνα απ' τον κόσμο με τα GMOs (γενετικά τροποποιημένοι οργανισμοί) . Προσπαθούν να μας πείσουν ότι κινούμαστε πιο "καθαρά" με τα βιοκαύσιμα (ένα ψέμα, αφού χρειάζονται 0.9 λίτρα καυσίμου για την παραγωγή 1 λίτρου βιοκαυσίμου). Χάρη στην τεχνολογία, υπόσχονται ότι θα δεσμεύσουν το CO2.

Η τελευταία τους ανακάλυψη είναι η εκμετάλλευση του methane hydrate (καθαρό αέριο) στο βυθό και την Αρκτική, αφού είναι πιο κερδοφόρο.

Θα τρώμε πιο υγιεινά, με τα βιολογικά προϊόντα. Αλλά ο βιοκαπιταλισμός, είναι μια ενταντική αγροκαλλιέργεια και δημιουργία της ίδιας χωματερής αλλού, ενώ επίσης, είναι η υφαρπαγή της γης στις "αναπτυσσόμενες" χώρες για να τραφεί ο Βορράς από προϊόντα που έρχονται από χιλιόμετρα μακριά.

Στους καπιταλιστές αρέσουν τα μεγάλα project, που συνδυάζουν το "πράσινο" με το "κοινωνικό": τα μεγάλα υδροηλεκτρικά φράγματα, όπως στο Λάος όπου το EDF κατέχει το 40%. Ενώ υποτίθεται ότι παράγει ηλεκτρισμό για τον τοπικό πληθυσμό, στην πραγματικότητα το 95% της παραγωγής εξάγεται στην Ταϊλάνδη όπου οι βιομηχανικές ανάγκες αυξάνονται. Τα κέρδη υποτίθεται πως προορίζονται για την καταπολέμηση της φτώχειας (σας λέμε από τώρα, ότι δεν υπάρχει κάποιος ανεξάρτητος μηχανισμός ελέγχου). Η κοινωνική και περιβαλλοντική καταστροφή είναι πολύ σημαντική: 6.300 εκτοπίστηκαν σε πιο φτωχή γη, 110.000 άνθρωποι σε γειτονικά χωριά επηρεάζονται από την πτώση στην ποιότητα του νερού και από την μείωση των ψαριών.

Πιο κοντά σε μας, υπάρχει η κατασκευή του σταδίου 60.000 θέσεων στην Décines, ανατολικά της Lyon, που θα καταστρέψει 50 εκτάρια αγροτικής και κηπευτικής γης, ενώ η Lyon ήδη έχει ένα στάδιο 40.000 θέσεων...

Για να αποτραπούν οι αντιδράσεις, παρέχονται σε ένα τεράστιο πάρκινγκ, κάποια εκτάρια "πράσινης ζώνης" για να διατηρηθούν τα οικοσυστήματα αλλά ο καπιταλισμός προστατεύει τη φύση, τοποθέτησε μία μεγάλη οροφή για τον ήλιο! Ο καπιταλισμός αγοράζει εκτάρια δασών, για να αγοράσει το δικαίωμα να μολύνει, χάρη στις μονάδες άνθρακα. Τα μεγάλα έργα, είναι επωφελή για τις πολυεθνικές καθώς χρηματοδοτούνται κυρίως από τις κοινότητες, την ΕΚΤ και την Παγκόσμια Τράπεζα.

Παρόλαυτά, η οικολογική μεταστροφή της παραγωγής είναι αναγκαία μόνο εξαιτίας των μειωμένων πόρων , για να μην αναφέρουμε τις οικολογικές καταστροφές (υπερθέρμανση, πυρηνικός κίνδυνος, εξάλειψη της βιοποικιλότητας..) τις οποίες βιώνουμε ήδη επειδή δεν συμβαί-

νει τίποτα. Δεν μπορούμε να καλλιεργούμε χωρίς τέλος σε ένα πλανήτη που δεν είναι επεκτάσιμος.

Το να ληφθεί υπ' όψιν η οικολογία της παραγωγής απαιτεί ένα τεράστιο όγκο δουλειά, είναι καλό, μπορούμε όλοι να δουλεύουμε αλλά τόσο όσο απαιτούν οι ανάγκες μας! Η επιστημονική έρευνα πρέπει να αναδιαταχθεί προς τους στόχους της οικολογίας και της κοινωνικής αειφορίας. Η συνεργασία μεταξύ των χωρών θα είναι πολύ πιο αποδοτική από τον ανταγωνισμό και την ανταγωνιστικότητα κινούμενη προς τη λιγότερη κατανάλωση και μια κοινωνία αυτάρκη. Ενάντια στην ορμητική τάση του καπιταλισμού να οικειοποιείται όλα τα δημόσια αγαθά (το νερό, την ενέργεια, τις πρώτες ύλες) πρέπει να μπει στη θέση του ένας αναγκαίος σχεδιασμός για την πραγματική οικολογική μεταστροφή. Αυτό απαιτεί μια πολιτική εξουσία στην υπηρεσία του δημόσιου συμφέροντος.

Τοπικά έχει υπάρξει αύξηση των πρωτοβουλιών σε πόλεις, από την ομάδα AMAP που αγοράζει απευθείας από τους παραγωγούς, ενώ μεγαλώνει η οργάνωση μικρών βιολογικών αγορών και οι κοινωνική οικονομία. Άνθρωποι αντιδρούν σε περιττά σχέδια που η κυβέρνηση επιβάλλει (αεροδρόμια, τρένα υψηλής τάσης, οδικές αρτηρίες, φράγματα, πυρηνικά ....). Η μόνη λύση είναι η μείωση (της παραγωγής) και η κατανάλωση τοπικών βιολογικών προϊόντων.

mavroprasino.espivblogs.net